

Interviu Oliver Batar

de ROclimbing
Ma, 03 ian 2006

... Am inceput sa ma catar pe la 12 ani pe stancile din orasul Piatra Neamt... Interesul meu in catarare este ca la 89 de ani sa mai fiu in stare sa fac un traseu de escalada sau boulder, fie el 5+, sau 8b... Intr-adevar, boulderul este motorul performantelor in escalada, dar trebuie inteles ca si sport in sine. Nu cred ca poti face grade mari fara boulder, dar poti linistit sa nu pui o coarda in mana toata viata si sa te cateri nebuneste pe 4 metrii... Inteleg bine si plasticul, unde poti duci imaginatia la extrem, in timp ce la stanca natura...

De vorba cu Oliver Batar

Data nasterii: 15 noiembrie 1972

Profesie si ocupatie: Operator calculator la o firma de constructii, am o mica firmulita, student in anul 2 la facultatea de constructii si... tata (o fetita scumpa tare), casatorit cu cea mai intelegatoare fiinta de pe planeta...
Catalina; Sponsori:...sotia

Mai intai felicitari pentru reusitele tale din Bicz. Cat de lung a fost drumul pana aici?

Oli: Am inceput sa ma catar pe la 12 ani pe stancile din orasul Piatra Neamt, la inceput ca o joaca caracteristica fiecarui copil, da' mai apoi am simtit un fior care ma tine si acum... De inceput am inceput singur si sunt genul care nu crede in faptul ca miscarea pe stanca poate fi invatata de la cineva... trebuie sa vina din tine.

Care sunt interesele tale in materie de catarare/alpinism? ai o inclinatie spre ceva anume?

Oli: interesul meu in catarare este ca la 89 de ani sa mai fiu in stare sa fac un traseu de escalada sau boulder, fie el 5+, sau 8b. In ceea ce priveste inclinatia mea spre ceva anume... nu, nu am o anume inclinatie, iubesc stanca sub orice forma (si orice "inclinatie").

Ce te fascineaza la escalada?

Oli: La escalada ma Fascineaza linia traseului, creativitatea naturii, clinchetul carabinierelor, vidul, atmosfera, coerenta miscarilor, reusita.

Unde te simti acasa ca si zona de catarare?

Oli: Ca si zona de catarat e clar ca ma simt acasa in Bicz si la propriu si la figurat (am batut totusi multe trasee aici).

Cum se face ca in Moldova exista un nucleu asa de conseqvent in ale catararii?

Oli: Eu cred ca Moldova are un nucleu de catarare adevarat datorita noua cataratorilor de aici. Noi facem totul cu pasiune si cred ca spre deosebire de altii am inteles cum sta treaba cu cocotul. Mai putina competitivitate si mai multa pasiune. Oameni ca Marius Oniga, Paul Boboc, Paleta, eu si altii faceam boulder cand de asa ceva nici nu se auzea prin tara. Noi nu vorbim despre grade, ci despre pasaje...

Care ti se pare zona cea mai propice pentru escalada in RO?

Oli: Cred ca cea mai propice zona este Biczul ca si numar de trasee, acces etc.. Da' de fapt oriunde este o bucata de stanca, este o zona favorabila.

Apropos, unde ai fost afara ultima data?

Oli: Ultima data am fost in Belgia si am catarat in Freyr, unde am facut top route Fat Fingers 8a. Am participat si la o competitie de boulder si am luat locul 12 intr-o companie onoranta.

Unde ti-a placut cel mai mult afara?

Oli: Cel mai mult mi-a placut in Anglia unde am facut un E5 6c cu nuci... mi se zbarleste si acum parul...

Daca este sa faci o comparatie intre ce avem noi si ce ai vazut pe afara, cam care crezi ca sunt avantajele si care sunt lipsurile noastre relativ la zone?

Oli: Eu m-am catarat in Germania, Italia (11luni), Anglia, Belgia, Bulgaria si cred ca suntem la fel de norocosi in ceea ce priveste cantitatea si calitatea stancii ca si ei, problema e ca la noi nu este exploatat tot potentialul. E mult de munca si sunt destul de putin oameni care sunt dispusi sa-si sacrifice timp si bani pentru asa ceva. In ceea ce priveste traseele din tara, am vazut zone batute bine si unele mai putin bine... nu pot intelege inexistentia topuri-lor in anumite zone. Un program coerent de deschidere de noi rute ar rezolva multe.

Esti unul dintre promotorii boulderului de la noi. Cum se face, este Moldova mai norocoasa din punct de vedere geologic?

Oli: Nu cred ca Moldova tine steagul sus cu boulderul datorita zonelor de boulder, practic pe orice bucatica de stanca se poate face boulder, dar repet, cred ca noi am inteles ce e cu boulderul... e miscare pura, e gestică, e limita, e tehnica, precizie ... e durere... Apropo, Paleta a descoperit o noua zone de gresie la Oituz cu un potential enorm... asa ca hai la treaba... e de unde.

Apropo Anglia, cum ti se par englezii si etica lor?

Oli: Anglia... etica pura si adevarata. Am mai simtit asa ceva si in Germania, unde la 17 ani faceam niste turnuri din gresie cu asigurari iluzorii. NU cred ca la noi in tara ar fi posibil pentru ca etica lor isi are radacinile in cultura, ceea ce noi nu avem. Izolat da, dar ca si fenomen, nu.

Boulderul este afara motorul performantelor si in escalada in definitiv. La tine cum sta treaba? Preferi boulderul afara sau inuantru? unde te antrenezi?

Oli: Intr-adevar boulderul este motorul performantelor in escalada, dar trebuie inteles ca si sport in sine. Nu cred ca poti face grade mari fara boulder, dar poti linistit sa nu pui o coarda in mana toata viata si sa te cateri nebuneste pe 4 metrii. Prefer clar boulderul in afara, ca si escalada, dar inteleg bine si plasticul (practic este o activitate distincta). In plastic poti sa-ti duci imaginatia la extrem, in timp ce la stanca natura si-a dus imaginatia la extrem, iar tu umil te alaturi ei. In sala esti un mic dumnezeu. Eu ma antrenez la o mica sala in Piatra cand e prea frig, in rest la stanca.

Ai un plan strict de antrenament sau o faci intuitiv, catarand? Cum reusesti sa te motivezi?

Oli: In legatura cu felul de a ma antrena treaba e simpla... nu ma antrenez, ci doar ma catar. In general la sala fac pasi extremi, e ca un joc, de altfel toata catararea trebuie sa fie un joc, ma motiveaza pasii tari, iar eu reusesc sa-mi mentin motivatia prin placerea de a ma catara. Repet, eu nu sunt un sportiv prin definitie... imi place sa mai beau o bere... doua... trei... fumez... nu sunt un "exemplu de urmat". Catararea pentru mine e mai mult spirit decat sport.

Au fost momente cheie in viata ta din care iti tragi energia?

Oli: Momente cheie in viata mea?... Da poate perioada de solo... am facut niste chestii incredibile in solo integral in trecut care si-au lasat amprenta... Poate cea mai mare performanta daca se poate spune asa, este in o ora si 45 de minute am facut Fisura Neagra (5B/6b,150m), Hornul Mare (5B/6b+,300 m), 7 Noiembrie (4B/6b+,80 m) cu tot cu retrageri si doar cu saculetul de magneziu ... ce vremuri faine.

Care crezi ca sunt atuurile tale ca si catarator?

Oli: Atuurile mele cred ca sunt pasiunea, pasiunea, pasiunea pe langa tehnica, rezistenta, forta maxima...

Ce tip de trasee iti stau pe mana?

Oli: Nu am un gen de traseu. Imi place tot ce este stanca. Traseele din Bicz fac parte din toate categoriile (Fantasmagoria-boulder, Matrix reloaded 35m etc.).

Ce proiecte concrete de viitor ai?

Oli: Proiecte de viitor? Da. Pai mai am 7 proiecte in Bicz, din care 6 imi lipseste doar legarea, pasii fiind trecuti, gradul nu ma intereseaza, cat va fi va fi. Oricum sunt tari, asta e sigur. In boulder de descoperit linii noi si de finalizat un proiect la Sihla, cu un bidoight si mono tare. In rest sper la anul sa ajung sa ma catar cu bunul meu prieten Oniga la Fountainebleau... si ar mai fi multe.

Care este din perspectiva ta nivelul actual in RO?

Oli: Din perspectiva mea cred ca nivelul este destul de scazut (nici eu nu sunt sigur de grade), undeva pe la 8a ne chinuim...cativa...

Performantele tale sunt izolate, sau crezi ca ele sunt virful unui piramide.

Oli: Performantele mele nu sunt in varful vreunei piramide, eu am ajuns natural la ele deoarece erau din ce in ce mai putine trasee de facut... si liniile lor ma inspirau. Pe mine ma bucura la fel de mult un 6b cat si un proiect de 8b. Am aceeaasi abordare cu placere. Gradele pe care le-am propus se bazeaza pe opiniile unor oameni ca Marius Oniga, Scorteia Dan, care nu sunt straini de acest grad. Gradul este o chestiune relativa, oricum, si mai putin importanta.

Ai fost amenajator la balcaniada. Bulgarii au fost "zdrobitori". Te mira?

Oli: Nu ma mira ca bulgarii au castigat, pentru ca intuiam ca asa se va intampla. Viziunea mea asupra boulderului nu sta in trasee strict de forta (cum sunt obisnuiti romanii), ci in tehnica, inspiratie, imaginatie, puncte la care deocamdata romanii nu stau prea bine. Oricum traseele sunt de genul celor de afara, asa ca trendul ar trebui sa fie asta, da' asta e. Pe Marian il cunosteam de la bulgarii de la balcaniada la care am participat si el a castigat (eu am luat locul4). Se vede ca are treaba cu sportul asta.

Din reactii cam transpira o "rusine nationala". Este cazul sau ar fi mai bine sa luam faptul pur si simplu la cunostinta?

Oli: Nu e nici o rusine. Eu am mai spus-o. Trebuie sa schimbam ceva in modul de abordare. Concursurile din Romania erau castigate de cel care facea mai multe tractiuni (faceai 100, luai locul 1, faceai 99, locul 2... etc.), in timp ce bulgarii asa firavi cum sunt au si forta da stiu sa o foloseasca. Forta nu e un scop, ci un mijloc.

Ce am putea face? sau cine ar trebui sa faca ceva?

Oli: Ce ar fi de facut?... in primul rand sa se renunte la orgolii. Eu cred ca in Romania numar pe degetele de la o mana cine face boulder adevarat si cred ca ar trebui sa mai tai niste degete. Solutia e simpla: 1.catarare pe stanca (doar ea formeaza capacitatile motrice si psihice). 2. pasaje la limita nu doar prin forta, ci si prin tehnica si imaginatie. 3. oamenii care spun ceva in sportul asta, ar trebui folositi mai des in a organiza competitii. Cine ar putea sa faca asta? Noi cu totii. Pana nu va fi un fenomen in jurul boulderului, nu cred ca ne vom ridica mai sus. Repet s-a descoperit o noua zona de boulder la Oituz... cine o sa vina????...

Merci Oli.